

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Société BP France

Vastaaja: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2009/28/EY⁽¹⁾ 17 ja 18 artiklassa ja direktiivin 2018/2001⁽²⁾ 30 artiklassa säädettyä tulkittava siten, että ainetasemenetelmään perustuvien seurantamekanismien ja mainituissa säädöksissä tarkoitettujen kansallisten tai vapaaehtoisten järjestelmien tarkoituksena on vain raaka-aineiden ja biopolttoaineiden ja niiden sekoitusten kestävyuden arvioiminen ja osoittaminen, eikä niiden tarkoituksena siis ole säännellä yhteisen käsittelyn tuloksena syntyneiden lopputuotteiden uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden seuranta ja jäljitettävyyttä ja siis yhdenmukaistaa sitä, miten tällaisiin tuotteisiin sisältyvän energian osuus otetaan huomioon sovellettaessa direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 1 kohdan a–c alakohdtaa ja direktiivin 2018/2001 25 artiklaa sekä 29 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdtaa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kielteisesti, ovatko mainitut säännökset esteenä sille, että jäsenvaltio edellyttää sen vetykäsiteltyjen kasviöljyjen (HVO) määrän osalta, joka on todettava saapuneeksi tavarakirjanpidossa, jota talouden toimijoiden on pidettävä biopolttoaineiden lisäämisen kannustinveron, joka on vero, jota suoritetaan kyseisessä valtiossa siinä tapauksessa, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus kalenterivuoden aikana kulutukseen luovutetuissa polttoaineissa alittaa uusiutuvan energian osuutta liikenteessä koskevan kansallisen tavoiteprosentin, määrän vahvistamiseksi, että kun maahantuodut HVO:ita sisältävät polttoaineet, jotka on tuotettu yhteisen käsittelyn prosessissa eri jäsenvaltiossa, tuodaan ensimmäiseen kyseisen valtion alueella sijaitsevaan verottomaan varastoon, tuotteita vastaanotettaessa on suoritettava fysikaalinen tutkimus, jossa selvitetään kyseisten polttoaineiden HVO-pitoisuus, mukaan lukien silloin, kun tehdas, jossa polttoaineet on tuotettu, käyttää ainetasemenetelmää, joka on sertifioitu vapaaehtoisessa järjestelmässä, jonka komissio on todennut kattavaksi järjestelmäksi?
- 3) Onko unionin oikeus, ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 34 artiklassa määrätty, esteenä edellä tämän välipäätöksen 14 kohdassa kuvatun kaltaiselle jäsenvaltion toimenpiteelle, kun yhtäältä biopolttoaineita sisältäviin polttoaineisiin, jotka on tuotettu yhteisen käsittelyn prosessissa kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevassa jalostamossa, ei sovelleta silloin, kun ne luovutetaan kulutukseen kyseisen jäsenvaltion alueella suoraan tehtaalta, vaatimusta fysikaalisen tutkimuksen suorittamisesta, ja kun toisaalta kyseinen jäsenvaltio sallii sen, että kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevat energia-alan verosuspensiomenettelyn alaiset tehtaat tai muut energia-alan erityisen veromenettelyn alaiset laitokset arvioivat maasta vietyjen tai kulutukseen muuten kuin liikenteen alalla luovutettujen polttoaineiden biopolttoainepitoisuudet kyseisen tehtaan tai laitoksen kuukausittaisen biopolttoaineiden lisäämisen keskiarvon perusteella, kun ne määrittelevät tällaiselta tehtaalta tai tällaisesta muusta laitoksesta pois siirrettyjen polttoaineiden biopolttoainepitoisuudet, jotka voidaan kyseisen veron määrän vahvistamista varten jakaa tietyllä ajanjaksolla annettavien eri pitoisuustodistusten kesken?

⁽¹⁾ Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY (EUVL 2009, L 140, s. 16).

⁽²⁾ Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu) 11.12.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001 (EUVL 2018, L 328, s. 82).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Milano (Italia) on esittänyt 3.10.2022 – C. Z., M. C., S. P. ym. v. Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA ja Acciaierie d'Italia SpA

(Asia C-626/22)

(2023/C 15/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Milano

Pääasian asianosaiset

Kantajat: C. Z., M. C., S. P. ym.

Vastaajat: Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA ja Acciaierie d'Italia SpA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24.11.2010 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2010/75/EU⁽¹⁾, erityisesti sen johdanto-osan 4, 18, 34, 28 ja 29 perustelukappaletta sekä 3 artiklan 2 alakohtaa ja 11, 12 ja 23 artiklaa ja SEUT 191 artiklassa ja [EY-sopimuksen] 174 artiklassa tarkoitettuja ennalta varautumisen ja ihmisten terveyden suojelun periaatteita tulkita siten, että jäsenvaltion kansallisen lain nojalla kyseisellä jäsenvaltiolla on mahdollisuus säätää, että terveyshaitan arviointi on integroidun ympäristöluvan – nyt tarkasteltavassa tapauksessa vuoden 2017 pääministerin asetuksen – antamis- ja tarkistamismenettelystä erillinen toimi ja ettei sen laatimiseen välttämättä liity automaattisia vaikutuksia siltä osin, että toimivaltaisen viranomaisen olisi viipymättä ja tehokkaasti otettava se huomioon integroidun ympäristöluvan/pääministerin asetuksen tarkistusmenettelyn yhteydessä, erityisesti silloin, kun siitä ilmenee pilaavien päästöjen vaikutuspiirissä olevaan huomattavaan väestöön kohdistuva terveysriski, jota ei voida hyväksyä; vai onko direktiiviä sen sijaan tulkittava siten, että (i) ihmisten terveyden kannalta hyväksyttävissä olevaa riskiä voidaan arvioida tieteellisen, luonteeltaan epidemiologisen arvioinnin avulla; (ii) terveyshaitan arvioinnin on oltava ympäristöluvan/pääministerin asetuksen antamis- ja tarkistusmenettelyyn sisältyvä osa ja itse asiassa sen välttämätön edellytys ja että ympäristöluvan antamisen ja tarkistamisen suhteen toimivaltaisen viranomaisen on välttämättä, tehokkaasti ja viipymättä otettava se huomioon?
- 2) Voidaanko teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24.11.2010 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2010/75/EU, erityisesti sen johdanto-osan 4, [15], 18, 21, 34, 28 ja 29 perustelukappaletta sekä 3 artiklan 2 alakohtaa ja 11, 14, 15, 18 ja 21 artiklaa tulkita siten, että jäsenvaltion kansallisen lain nojalla kyseisen jäsenvaltion on säädettävä, että integroidussa ympäristöluvassa (nyt tarkasteltavassa tapauksessa vuoden 2012 ympäristöluvassa, vuoden 2014 pääministerin asetuksessa ja vuoden 2017 pääministerin asetuksessa) on aina otettava huomioon kaikki ne päästöihin sisältyvät aineet, jotka on tieteellisesti todettu haitallisiksi, mukaan luettuina pienhiukkaskaskeet PM10 ja PM2,5, jotka ovat joka tapauksessa peräisin arvioinnin kohteena olevasta laitoksesta; vai voidaanko direktiiviä tulkita siten, että integroidussa ympäristöluvassa (luvan sisältävässä hallinto-toimessa) on otettava huomioon ainoastaan harjoitetun teollisen toiminnan luonteen ja tyyppin perusteella etukäteen määritellyt pilaavat aineet?
- 3) Voidaanko teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24.11.2010 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2010/75/EU, erityisesti sen johdanto-osan 4, 18, 21, 22, 28, 29, 34 ja 43 perustelukappaletta sekä 3 artiklan 2 ja 25 alakohtaa ja 11, 14, 16 ja 21 artiklaa tulkita siten, että jäsenvaltion kansallisen lain nojalla kyseinen jäsenvaltio voi tilanteessa, jossa teollisesta toiminnasta aiheutuu vakavia ja merkittäviä riskejä ympäristölle ja ihmisten terveydelle, pidentää määräaika, joka on myönnetty toiminnanharjoittajalle siinä tarkoituksessa, että se voi mukauttaa teollisen toimintansa myönnettyyn lupaan toteuttamalla siinä edellytetyt toimenpiteet ja ympäristön- ja terveydensuojelutoimet, noin 7,5 vuodella alun perin vahvistetusta määräajasta niin, että määräajan kokonaispituudeksi tulee 11 vuotta?

⁽¹⁾ EUVL 2010, L 334, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Köln (Saksa) on esittänyt 4.10.2022 – AB v. Finanzamt Köln-Süd

(Asia C-627/22)

(2023/C 15/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Köln